

Faruk ÇELEBİ

UNUTULAN BİR SÜNNET: İ'TİKÂF

Ramazan ayı denince akla gelen ilk ibadetlerden biri İ'tikâftir. Günümüzde her ne kadar yaygın olarak uygulanmasa da bu ibadet, Efendimiz'in kuvvetli sünnetlerinden biridir. Bir ibadet olarak İ'tikâf, "bir camide veya cami hükmünde olan bir yerde niyet etmiş olarak belli bir müddet beklemek" tir. İ'tikâfa girene "mu'tekif veya âkif" denilir. Erkekler, cemaatle beş vakit namaz kılınan cami içinde; kadınlar ise, evlerinde namaz için tahsis ettikleri bir odada İ'tikâfa girerler.

Resûlullah Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), Ramazan'ın son on gününü mescidde İ'tikâfla geçirmiştir. Bu süre içerisinde O, ibadet için daha fazla vakit ayırır, Kur'ân'la daha fazla meşgul olur ve dua ederdi. Kendisi böyle yaptığı gibi aile fertlerini de ibadet etmeleri için uyandırır. Peygamberimiz bu uygulamayı, Medine'ye hicretinden itibaren ömrünün sonuna kadar devam ettirmiştir.

İmam Zühri der ki: "Acaba İnsanlar İ'tikâfı nasıl terk ediyorlar? Hâlbuki Resûlullah, bazı şeyleri yapar, terkederdi. İ'tikâfı ise vefatına kadar hiç terk etmedi".

Hz. Peygamber'in hanımları da, Efendimiz'in vefatından sonra, Ramazan'ın son on gününde evlerinde İ'tikâfa girme âdetini uygulamaya devam etmişlerdir.

Âta b. Ebi Rabah İ'tikâfla ilgili şöyle der: "İ'tikâfa giren kişi, ihtiyacından dolayı büyük bir zatın kapısında oturup, 'İhtiyacımı yerine getirmediğçe buradan ayrılıp gitmem diye yalvaran bir kimseye benzer ki, Allah Teâlâ'nın bir mabedine sokulmuş, 'Beni affetmedikçe buradan ayrılıp gitmem.' demektedir."